

"Los símbolos de la Navidad, especialmente el belén y el árbol adornado, nos recuerdan la certeza que nos llena el corazón de paz: la alegría por la Encarnación, por Dios que se hace familiar, habita con nosotros, infunde esperanza en nuestros días".

(Papa Francisco)

paraules del bisbe

LA BELLEZA DE LA FAMILIA DE NAZARET

† **Francesc, obispo de Menorca**

Queridos hermanos:

A lo largo de la Exhortación Apostólica "Amoris Laetitia", el Papa Francisco se refiere en diversas ocasiones al ejemplo de la familia de Nazaret. Al cumplirse el quinto aniversario de la promulgación de este importante escrito, vale la pena recordar algunas de sus enseñanzas.

Ante todo, somos invitados a contemplar el misterio y conmovernos ante el hecho de que el Verbo de Dios se encarna en una familia humana (cf. n. 65). Necesitamos sumergirnos en el misterio del "sí" de María y de José e ir meditando con serenidad las alegrías y las dificultades que vivieron. Resulta particularmente importante profundizar en los treinta largos años que Jesús pasa en Nazaret, ganándose el pan con el trabajo de sus manos y educándose en la fe de sus padres. Dice el Papa: "Este es el misterio de la Navidad y el secreto de Nazaret, lleno de perfume a familia" (n. 65).

La clave que permite comprender la vida de la Sagrada Familia es el amor. En José, María y Jesús "contemplamos el esplendor del verdadero amor" (n. 325). Este principio ilumina la vida de cada familia. Desde el amor se pueden afrontar las dificultades de la vida y de la historia (cf. n. 66). Citando el

bello discurso que pronunció Pablo VI en Nazaret, dice el Papa: "Enseñe Nazaret lo que es la familia, su comunión de amor, su sencilla y austera belleza, su carácter sagrado e inviolable; enseñe lo dulce e insustituible que es su pedagogía; enseñe lo fundamental e insuperable de su sociología" (n. 66).

El Papa Francisco subraya dos características de este amor. La primera es que se vive en la vida cotidiana, la cual está hecha muchas veces de cansancios y sufrimientos, como cuando la Sagrada Familia tuvo que sufrir la incomprendible violencia de

Sagrada Familia
Bartolomé Esteban Murillo - Museo del Prado

Herodes (n. 30). La segunda es que ese amor que viven no les separa, sino que les integra en la sociedad. "La familia de Jesús, llena de gracia y de sabiduría, no era vista como una familia rara, como un hogar extraño y alejado del pueblo" (n. 182). Eran una familia sencilla, cercana a todos, integrada con normalidad en Nazaret, donde eran conocidos y estimados.

Ante cada familia se presenta el ícono y la belleza de la Sagrada Familia, que nos invita a adentrarnos en el misterio y, como los magos, contemplar al Niño y a la Madre, postrarnos ante Él y adorarlo (cf. Mt 2, 11; AL 30). Al contemplarlos aprendemos que viviendo el matrimonio como alianza de amor y fidelidad, nuestras familias pueden ser, a pesar de sus debilidades, una luz en la oscuridad del mundo (cf. n. 66).

La familia de Nazaret acompaña también la vida de nuestras familias. En el corazón de María y de José están todos los acontecimientos de cada una de nuestras familias. Unidos al Papa podemos invocarlos confiadamente y decir: "Santa Familia de Nazaret, haz también de nuestras familias lugar de comunión y cenáculo de oración, auténticas escuelas del Evangelio y pequeñas iglesias domésticas" (n. 325).

la notícia Jornada de la Sagrada Familia

Anunciar l'Evangeli de la família, avui

En l'exhortació apostòlica "Amoris Laetitia" els Pares sinodals van insistir que les famílies cristianes, per la gràcia del sagrament nupcial, són els principals subjectes de la pastoral familiar, sobretot aportant «el testimoniatge joiós dels cònjuges i de les famílies, Esglésies domèstiques».

Davant les dificultats que les famílies troben davant dels reptes de la societat actual, on escassegen els valors humans i cristians, són moltes les que busquen i sol·liciten un major esforç formatiu, catequètic i evangelitzador dirigit a elles, perquè, de cada vegada més, se sentin subjectes actius de la pastoral familiar i així descobrir que l'"Evangeli de la Família" és "alegria que omple el

cor i la vida sincera".

A la llum de la paràbola del sembrador (cf. Mt 13,3-9), la nostra tasca és cooperar en la sembra: la resta és obra de Déu.

No n'hi ha prou en organitzar grans esdeveniments pastorals, sinó que tots i cadascun de nosaltres hem de col·laborar amb el nostre exemple, el nostre testimoni, les nostres paraules d'alè, convidant a viure d'una manera diferent, reafirmant els nostres valors cristians, tornant a donar ple significat a la paraula AMOR com a lliurament total als altres, que és la base de tot sagrament i el fonament principal de la Família Cristiana.

Secretariat de Família i Vida

La Sagrada Família

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira 3, 3-7.14-17a

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentencia a favor de la mare. Qui honra son pare expia els pecats, qui honra sa mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honra son pare; quan pregui, Déu l'escoltarà. Qui honra son pare viurà molts anys, qui honra sa mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull ton pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si flaqueja el seu enteniment, sigues compassiu, no el dejectis quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens per ton pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats.

Salm responsorial 127

R: Feliços els feels del Senyor, que viuen seguint els seus camins.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses 3,12-21

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc 2, 41-52
 Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys, pujaren a celebrar les festes com era costum i, passats els dies, quan tothom se'n tornava, l'al·lot es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se'n temessin. Pensant que anava amb altres de la caravana, feren la primera jornada de camí. Al vespre el cercaven entre els parents i coneixuts i no el trobaren. L'endemà se'n tornaren a Jerusalem, a cercar-lo. El tercer dia el trobaren en el temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares quedaren sorpresos de veure'l allà, i sa mare li digué: «Fill, ¿per què t'has portat així amb nosaltres? Ton pare i jo et cercàvem amb ànsia.» Ell els digué: «¿Per què em cercàveu? ¿No sabieu que jo només podia ser a la casa del meu Pare?» Ells no comprenegueren aquesta resposta. Després baixà amb ells a Natzaret i vivia sotmès a ells. Sa mare conservava tots aquests records en el seu cor. A mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes.

Lectura del libro del Eclesiástico 3, 2-6. 12-14

Salmo responsorial 127

R: Dichosos los que temen al Señor y siguen sus caminos.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses 3, 12-21

Hermanos: Como elegidos de Dios, santos y amados, revestidos de compasión entrañable, bondad humildad, mansedumbre y paciencia. Sobrellevaos mutuamente y perdonaos, cuando alguno tenga quejas contra otro. El Señor os ha perdonado: haced vosotros lo mismo. Y por encima de todo esto, el amor, que es el vínculo de la unidad perfecta. Que la paz de Cristo reine en vuestro corazón; a ella habéis sido convocados, en un solo cuerpo. Sed también agradecidos. La Palabra de Cristo habite entre vosotros en toda su riqueza; enseñaos unos a otros con toda sabiduría; exhortaos mutuamente. Cantad a Dios, dadle gracias de corazón, con salmos, himnos y cánticos inspirados. Y, todo lo que de palabra o de obra realicéis, sea todo en nombre del Señor Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él. Mujeres, sed sumisas a vuestros maridos, como conviene en el Señor. Maridos, amad a vuestras mujeres, y no seáis ásperos con ellas. Hijos, obedeced a vuestros padres en todo, que eso agrada al Señor. Padres, no exasperéis a vuestros hijos, no sea que pierdan los ánimos.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas 2, 41-52

Los padres de Jesús solían ir cada año a Jerusalén por la fiesta de la Pascua. Cuando cumplió doce años, subieron a la fiesta según la costumbre y, cuando terminó, se volvieron; pero el niño Jesús se quedó en Jerusalén, sin que se enteraran sus padres. Estos, creyendo que estaba en la caravana, anduvieron el camino de un día y se pusieron a buscarlo entre los parientes y conocidos; al no encontrarlo, se volvieron a Jerusalén buscándolo. Y sucedió que, a los tres días, lo encontraron en el templo, sentado en medio de los maestros, escuchándolos y haciendo preguntas. Todos los que le oían quedaban asombrados de su talento y de las respuestas que daba. Al verlo, se quedaron atónitos, y le dijeron su madre: «Hijo, ¿por qué nos has tratado así? Tu padre y yo te buscábamos angustiados». Él les contestó: «¿Por qué me buscabais? ¿No sabíais que yo debía estar en las cosas de mi Padre?». Pero ellos no comprendieron lo que les dijo. Él bajó con ellos y fue a Nazaret y estaba sujeto a ellos. Su madre conservaba todo esto en su corazón. Y Jesús iba creciendo en sabiduría, en estatura, y en gracia ante Dios y ante los hombres.

el comentari

Sagrada Família

A l'Evangeli d'avui, Jesús cobrarà protagonisme per primera vegada pel diàleg amb els mestres de la Llei i el que manté amb els seus pares. Lluc ens presenta Maria i Josep amb Jesús, pelegrinant cap a Jerusalem, com era costum amb motiu de la Pasqua. Jesús, que tenia ja dotze anys i, per tant, havia assolit la maduresa segons la tradició jueva, pren la iniciativa de quedar-se al temple, «la casa del seu Pare», en comptes de tornar a Natzaret. D'aquesta forma confirma la seva filiació divina i la prioritat d'ocupar-se dels assumptes del Regne per complir la voluntat de Déu. Quan els pares s'adonen que Jesús no és amb ells, tornen a Jerusalem i, després de tres dies, el troben al temple, dialogant amb els mestres de la Llei, sorpresos i admirats de les seves respostes.

No és estranya la preocupació que Maria li manifesta a Jesús, però, tot i no entendre la seva resposta, la guarda al seu cor (moltes coses es comprehenen passat un temps). És normal que els fills vagin independentzant-se dels seus pares, no són de la seva propietat i han de fer el seu propi camí. Jesús està anunciant ja que l'amor a Déu ha d'estar per damunt de tot. «Qui estima son pare o sa mare més que a mi, no és digne de mi. Qui estima el fill o la filla més que a mi, no és digne de mi» (Mt 10, 37). La radicalitat que comporta l'Evangeli pot provocar oposicions fins i tot a l'interior d'una família. La paraula de Déu penetra fins al cor i dona lloc a prendre conscientment l'opció per la fe o bé, per la incredulitat.

Després d'aquest episodi al temple, Jesús baixa amb ells a ca seva, respectant el manament d'estimar i honorar el pare i la mare. A la llar, creixia i anava madurant com a persona en un ambient familiar privilegiat perquè es respirava l'amor i confiança en Déu, l'obertura i acolliment, i la sensibilitat davant el sofriment dels necessitats.

En aquest sentit, la Família de Natzaret és un model per a totes les famílies compromeses en la construcció d'un món més humà i solidari.

Teresa Jansà

testimonis de fe

Què és per jo la fe i com la visc?

Es l'experiència real que des de la meva infància em fa adonar-me que Déu és present en la vida i que li dona sentit. Què no és? No és un vestit que em puc posar i llevar sinó que forma part de jo i configura la meva visió de la realitat.

Com més reflexiono en el tema, més afortunada em sent, perquè pens que la meva vida sense aquest ingredient bàsic seria totalment diferent i m'agrada com és, per açò en don gràcies a Déu.

Com a persona creient, descobreixo moltes evidències de la presència de Déu a la vida: el trobo sobretot en el silenci i la fresca del matí, en la contemplació de la natura, en el cant dels ocells, en l'amor de la família, en la companyia incondicional del nostre ca, en l'amistat sincera i duradura d'algunes persones, en l'entrega vocacional a la meva feina i de molts de companys i companyes, en la mirada dels infants i de les persones que tenen ànima d'in-

fant, en la recerca dels joves, en la professionalitat i atencions de moltes i diverses persones i entitats... I, d'una manera molt especial, en la lectura diària de l'Evangeli i en la trobada personal amb Jesucrist en l'Eucaristia, on descobreixo i redescobreixo que l'atracció de Jesús no perd força amb el pas dels anys sinó que en guanya si l'escolto, si el contemplo i, més encara, si el comparteixo.

Maite Carreras Victory

una església que anuncia l'evangeli

Un anunci apassionat (08)

Una cosa que tenen clara els publicistes quan preparen un anunci és fer creure al consumidor que el seu producte és el millor, fins i tot tenen la capacitat de fer-te creure que sense aquell producte no pots viure, et fan descobrir necessitats que no saps ni que tenies. És un punt important que et pot servir en el moment de fer el primer anunci: creure't el que dius.

Si a la persona que tens davant li dius que Jesús l'estima, que va donar la seva vida per salvar-lo, que viu al seu costat cada dia per il·luminar-lo, per enfortir-lo, per alliberar-lo... (cf. EG

164) i això ho dius amb una cara de pam i mig, sense mirar-lo als ulls, amb un to de veu fluix i malhumorat, la persona que interpel·les podrà escoltar el que dius, però no ho veurà reflectit en la teva cara, pensarà que això tan bo que ofereixes tu no t'ho creus. Per això, el primer anunci ha de ser apassionat, convincent, alegre i joiós, com el nuvi que crida enmig de la plaça que està enamorat, com aquell que comptaix l'alegria d'haver aprovat unes oposicions, com qui ha estat curat d'una greu malaltia.

Si has tingut una experiència forta de Jesús, si el sents proper dins el teu cor, si el celebres amb alegria i entusiasme, tota aquesta passió s'ha de transparentar en el teu rostre, en les teves paraules i en el teu to de veu. Que es noti que estàs enamorat de Jesús.

Àrea de
l'Anunci

L'entrevista a:

FAVIÁN TORO Y JANNETH TOMALÁ

Favián Toro y Janneth Tomalá son un matrimonio de Ecuador, residente en Menorca.

Pertenecen al Grupo Sin Fronteras y están vinculados a la parroquia de la Inmaculada Concepción de Maó.

Son padres de dos niñas: Sara, de 5 años, y Chiara, próxima a cumplir 1 año.

Celebramos la Jornada de la Sagrada Familia.

¿Os sirve de modelo la Sagrada Familia?

-Sí, porque nos enseña el significado de la familia, su comunión de amor, su sencilla y austera belleza, su carácter sagrado e inviolable, lo dulce e irreemplazable que es su enseñanza y lo fundamental que es su función en el plano social.

¿Qué valores os inspiran y motivan en vuestro matrimonio?

-Nuestro matrimonio necesita más que nunca de la Sagrada Familia, ya que nos inspiran el valor para afrontar y convivir con los problemas que se presentan, respeto, perdón y la constancia. Queremos que nuestra base fundamental en nuestro matrimonio sea Dios.

¿Cómo transmitís vuestra fe a vuestras hijas?

-Intentamos ser coherentes con lo que creemos, puesto que el ejemplo es la mejor enseñanza que les podemos ofrecer. Bendecimos la mesa antes de las comidas, oramos por la noche, visitamos al Santísimo cada vez que podemos, ya que le decimos a Sara que a Jesús le gusta que lo visitemos; los sábados acudimos al grupo al cual pertenecemos en la parroquia, los domingos participamos de la Eucaristía.

¿Qué vinculación tenéis con la parroquia de la Concepción?

-Pertenecemos al Grupo Sin Fronteras.

¿Qué es el Grupo sin Fronteras y qué labor realiza?

-En el Grupo Sin Fronteras nos reunimos cada sábado personas de diferentes nacionalidades; de Ecuador, Colombia, Perú y España, para profundizar en la fe mediante la oración y la formación. Ya que cada vez es más necesario para un cristiano adquirir una sólida formación y realizar actividades que le ayuden a crecer en el seguimiento de Jesucristo vivo y a mostrar en todos sus ambientes el verdadero rostro de Dios.

¿Cómo vivís la Navidad... alguna diferencia de cómo se vive en Ecuador?

-Un poco triste, ya que al estar lejos de nuestras familias nos queda un pequeño vacío en nuestro corazón, pero la celebramos siempre. En casa, armamos el pesebre, Sara muy contenta nos ayuda y gracias al grupo mantenemos algo de nuestra tradición, como es el rezo de la novena al Divino Niño Jesús, y en familia asistir a la Misa del gallo.

*Gracias Favian y Janneth por vuestro testimonio.
¡Feliz 2022!*

Toni Olives

agenda

Jornada de la Sagrada Família

Aquest diumenge 26 de desembre celebrem la Jornada de la Sagrada Família sota el lema “Anunciar l’Evangeli de la família, avui.”

Missa per la Pau

El lema de la Jornada Mundial de la Pau d’enguany és: “Educació, treball, diàleg entre generacions”. Divendres 31 de desembre celebracions als diferents arxiprestats:

-Arxiprestat de Ciutadella:

Missa per la Pau, a les 20 h, a la parròquia de Sant Francesc de Ciutadella.

-Arxiprestat del Centre:

Missa per la Pau, a les 20 h, a l'església de Santa Maria de Ferreries

-Arxiprestat de Maó:

Missa per la Pau, a les 19 h, a la parròquia de la Concepció.

Concerts de Nadal

-Dimarts 28 de desembre Concert de nadals amb l'orgue i percussió, a càrec de Tomé Olives i Albert Olives, a les 11.30 h, a l'església de Santa Maria de Maó.

-Divendres 7 de gener Concert d'orgue amb obres de Francesc Llompart, a càrec de Tomé Olives, Oliver Vincent i Francesc Llompart, a les 17.30 h, a l'església de Santa Maria de Maó.

notícies nostres

Los miembros del Carmelo Misionero Seglar renuevan su compromiso

El pasado 7 de diciembre, vísperas de la Concepción Inmaculada de María y en el marco del Adviento, los miembros del CMS de Es Castell y Ciutadella renovaron los Compromisos en el Carmelo Misionero Seglar; asociación vinculada a la Congregación de las Carmelitas Misioneras. Celebraron su renovación acompañadas por el grupo CMS que se prepara para vivir desde su misión de laicos el Carisma Palautiano y las hermanas Carmelitas Misioneras de la Comunidad en la Capilla Ntra. Sra. del Carmen de Ciutadella. En la Eucaristía presidida por Mn. Josep Manguán, rector de la Catedral, se destacaron las actitudes profundamente cristianas de María como figura central en este tiempo de espera de su hijo, el Hijo de Dios de quien nos viene la salvación.

CMS Menorca

Conferència sobre la Doctrina Social de l'Església i la immigració

El 17 de desembre vam comptar a Menorca amb la presència de José Luis Segovia Bernabé, prevere i vicari episcopal de pastoral i innovació social de l'arxidiòcesi de Madrid, el qual va oferir una reflexió molt enriquidora sobre la Doctrina Social de l'Església i la immigració.

El prevere va ressaltar el dret humà a migrar: “Les migracions s'han de contemplar des de l'imperatiu

Bisbat de Menorca

del servei a la dignitat de la persona, a la veritat de l'Evangelí i a les exigències de l'ètica, la fraternitat i l'hospitalitat”. En aquest sentit, Bernabé va manifestar la importància d'abandonar el “nosaltres” i “ells” per a construir un nosaltres molt més ampli, del qual tots formem part. “Tots som un en Crist” (Gàlates). Finalment, José Luis Segovia va explicar en què consisteix “La Mesa por la Hospitalidad”, una plataforma iniciada fa 4 anys a l'arxidiòcesi de Madrid (amb la col·laboració de Justícia i Pau, Caritas, Servei Jesuita a Migrants, la Delegació Diocesana de Migracions, parroquies, laics) per acompanyar a les persones migrants desplaçades forçosament.

Sonia Febrer Romero

Podeu tornar a veure la conferència en el canal de Youtube del Bisbat de Menorca:

20 anys que la Llum de la Pau il·lumina Menorca

El Santuari de la Mare de Déu del Toro va acollir el 18 de desembre l'acte de repartiment de la Llum de la Pau de Betlem. La flama de la Llum de la Pau havia estat recollida uns dies abans, el dia 12, a Santiago de Compostela per una representació dels escoltes menorquins, els quals en arribar a Menorca la van deixar sota la custòdia de la comunitat religiosa de les “Hijas de la Sagrada Familia”. Finalment, dissabte passat, les religioses residents al Santuari van entregar la flama, baixant-la amb una corda des de dalt el Cor, a la unitat de trucaires de l'Associació, que la van dur fins a l'altar. Des d'allà, membres de l'equip diocesà dels Escoltes de Menorca i la unitat de trucs, la van repartir a tots els presents, els quals a l'entrada havien rebut una espelma commemorativa.

Escoltes de Menorca (MSC)